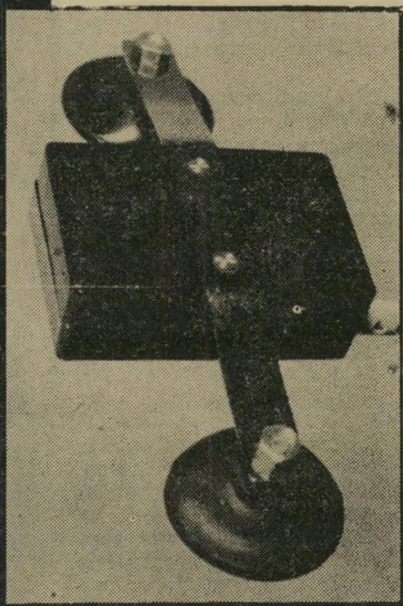

איך ניתן למנוע את מכת ההדלפות בין שרי הממשלה? אם יתממשו ההצעות האחרונות להפעלת העיקוב אחרי שרי הממשלה, ניתן יהיה להאזין מעתה לכל שיחותיהם באמצעות

הפישפשים של השורים

שרים זעירים, המשמשים כמיקרופונים וכמשרדים בעת ובעונה אחת, שאינם נוקקים למקור זרם חשמלי חיצוני, ושגודלם לפעמים אינו עולה על גודלה של ציפורן של אצבע, או בול קטן. כמה ממכשירים אלה הם כה משוכללים, שהם עשויים לקלוט אף לחישות הנלחשות ברדיוס של

אשדר צמוד שר האוצר פיני חס ספיר משרד חס העיתונאי חגי אשד (משמאל) בחדר סגור שאין בו נוכחים ואין חשד להאזנה. למרות זאת יכולים המעוניינים לשמוע את תוכן שיחתם בעזרת משרד סטיוטסקופי שגודלו אינו עולה על 5 ס"מ, המוצמד אל הדלת או אל קיר החדר באמצעות גומיות לחץ פשוטות ביותר. משרד כזה יכול לשדר את השיחה עד קילומטר.

מה מספר יגאל אלון? סגן ראש הממשלה יגאל אלון (קיצוני ממשאל) משוחח במסיבה עם העיתונאי אורי זן (מימין). אנרסל הפרטים התמיס הניצב באמצע השולחן עלול להיות מכשיר האזנה או מקלט, שיסדר את תוכן שיחתם עד ל-200 מטר, כמו המקלט במאפרה (תמונה למטה).

נה, שאיש אינו מסוגל להעלות על דעתו את קיומם.

רק לפני שבועות מספר פרצה בארצות הברית שערויה רבתי, כאשר אחד המושלים גילה כי הטלפון האדום שהותקן בלשכתו — טלפון חרום שנועד לקשרו ישירות עם הבית הלבן במקרה של מיתקפת אויב — אינו אלא מכשיר שידור ששירר את כל השיחות שניהל בלשכתו לטווח של מאות מטרים. בעקבות גילוי זה גילו שני מושלי מדינות נוספים כי הטלפונים האדומים בלשכותיהם הם מכשירי שידור רבי עוצמה.

הפישפשים שורצים בכל מקום —

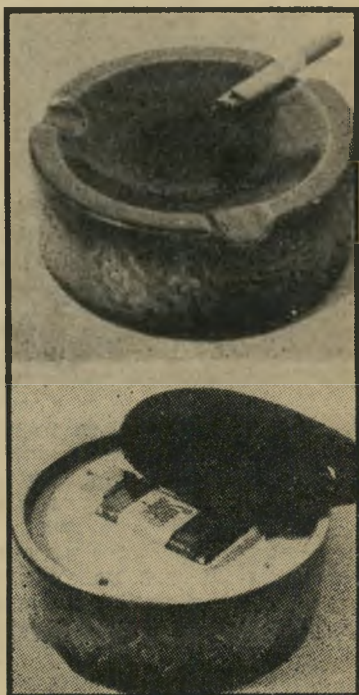

חברה שהתקינה את הטלפונים התנצלה, טענה כי בגלל טעות בחיבור החוטים, הפכו טלפונים המיוחדים למשרדים. אולם גם מכשיר קליטה ושידור המותקן בתוך אפרכסת טלפון הוא משהו מיושן. האמצעים המשוכללים יותר, שפותחו בארצות הברית וגם ביפאן, מסוגלים לקלוט שיחות ממרחק מאות מטרים ואף קילומטר, רים, בתנאי שאל האיש שלשיחותיו חפצים להאזין הודבק "פישפש" מתאים. "הפישפשים" — זהו הכינוי ש"הודבק בחוגים המיקצועיים לאותם מכשירים

מכת ההדלפות משגעת את הממשלה. אין כמעט סוד הנאמר בארבע עיניים, שאינו דולף החוצה. גולדה מאיר, שאינה מצליחה להשתלט על שרי-ממשלתה, שיבלמו את פיותיהם, רותחת מרוב כעס, רק השבוע הצהירה בפני אנשי המפד"ל: "לא אשב עם מי שיתגלה כמדליף".

הצד המגוחך שבכל הפרשה הוא שאין כל בעיה לגלות מי מהשרים מדליף, די לקרוא את רשימותיהם של עיתונאים מסויימים כדי לדעת מאין הם שואבים את ה"אינפורמציה הפנימית שלהם. אבל כדי להאשים מישהו בהדלפה ולהסיק את המסקנות מכך, דרושות הוכחות. הוכחות ניתן לספק רק באמצעות עדויות. לכן העלה סגן ראש הממשלה לא מכבר את הצעתו למנות קצין ביטחון מיוחד שיהיה מופקד על עיקוב אחרי השרים, להמציא את העדויות המרשיעות למי, מתי, מה ואיפה הם מדליפים? כיצד ניתן לעשות זאת? איך אפשר לגלות מי מהשרים מדליף, אם הוא עושה זאת בחשאי ונוקט בכל אמצעי הזהירות לבל יתגלה?

לשירותי-ביטחון אין כיום דבר קל מזה. אמצעי ההאזנה האלקטרוניים השתפרו בשנים האחרונות בצורה בלתי נתפסת כמעט. כל אמצעי ההאזנה הישנים, מסוג זה שהתגלה בומנו אצל מוכיר מפ"ם, מאיר יערי, נראים כיום מסורבלים ומפגרים לעומת האמצעים הנמצאים בשימוש. מלחמת וייאטנאם ותוכנית החלל, תרמו תרומה מכרעת להתפתחות אמצעי השידור בארצות הברית. ארצות-הברית צועדת כיום בראש באשר לשיכלול ופיתוח מיתקני האזנה

מאפרה לוחשת מאפרה רגילה זו, העשויה חרסית, אינה אלא מכשיר שידור, המשדר בבחירות אל מחוץ לחדר.

זהירות כדס, מציח! העיתונאי כדס שלא השר, אינם יודעים כי בתוך המלחטניר את המדליף, לנלות את ההדלפה באם ישנה